

Europos Sąjungos
Taryba

Briuselis, 2019 m. spalio 16 d.
(OR. en)

13224/19

Tarpinstitucinė byla:
2019/0229 (NLE)

FISC 398
ECOFIN 885

PASIŪLYMAS

nuo:	Europos Komisijos generalinio sekretoriaus, kurio vardu pasirašo direktorius Jordi AYET PUIGARNAU
gavimo data:	2019 m. spalio 16 d.
kam:	Europos Sąjungos Tarybos generaliniam sekretoriui Jeppe TRANHOLMUI- MIKKELSENIUI
Komisijos dok. Nr.:	COM(2019) 476 final
Dalykas:	Pasiūlymas dėl TARYBOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIMO, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2007/441/EB, leidžiantis Italijos Respublikai taikyti priemones, nukrypstančias nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 26 straipsnio 1 dalies a punkto ir 168 straipsnio

Delegacijoms pridedamas dokumentas COM(2019) 476 final.

Pridedama: COM(2019) 476 final

Briuselis, 2019 10 16
COM(2019) 476 final

2019/0229 (NLE)

Pasiūlymas

TARYBOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIMAS

kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2007/441/EB, leidžiantis Italijos Respublikai taikyti priemones, nukrypstančias nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 26 straipsnio 1 dalies a punkto ir 168 straipsnio

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

Pagal 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos¹ (toliau – PVM direktyva) 395 straipsnio 1 dalį Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, gali vieningai leisti bet kuriai valstybei narei taikyti specialias priemones, kuriomis nukrypstama nuo tos direktyvos nuostatų, kad būtų supaprastinta PVM surinkimo procedūra arba užkirstas kelias tam tikrų formų mokesčių slėpimui ar vengimui.

Raštu (jį Komisija užregistravo 2019 m. balandžio 12 d.) Italija paprašė pratęsti šiuo metu taikomos priemonės, kuria nukrypstama nuo PVM direktyvos 168 straipsnio ir 26 straipsnio 1 dalies a punkto, taikymą. Konkrečiai, Italija prašo leisti toliau nukrypti nuo 168 straipsnio ir iki 40 % apriboti teisę į PVM atskaitą įtraukti išlaidas, susijusias su motorinėmis kelių transporto priemonėmis, kurios naudojamos ne vien verslo tikslais. Be to, Italija prašo leisti toliau nukrypti nuo 26 straipsnio 1 dalies a punkto ir netaikyti PVM transporto priemonių, įtrauktų į apmokestinamojo asmens veiklai skirtą turtą, naudojimui privatiems poreikiams, kai toms transporto priemonėms taikomas teisės į atskaitą apribojimas.

Vadovaudamasi PVM direktyvos 395 straipsnio 2 dalimi, Komisija 2019 m. gegužės 13 d. raštu pranešė kitoms valstybėms narėms apie Italijos prašymą. 2019 m. gegužės 14 d. raštu Komisija pranešė Italijai turinti visą informaciją, kuri, jos nuomone, yra būtina prašymui įvertinti.

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

• Pasiūlymo pagrindimas ir tikslai

PVM direktyvos 168 straipsnyje nustatyta, kad apmokestinamasis asmuo turi teisę atskaityti PVM už prekių ar paslaugų, kurias jis naudoja savo apmokestinamiesiems sandoriams valstybėje narėje, kurioje jis vykdo šiuos sandorius, pirkimą. Tos direktyvos 26 straipsnio 1 dalies a punkte nustatyta, kad veiklai skirtą turto dalį sudarančių prekių naudojimas privatiems poreikiams turi būti laikomas paslaugų teikimu už atlygį, kai PVM už šias prekes galėjo būti įtrauktas į atskaitą.

Jeigu motorinės kelių transporto priemonės sudaro veiklai skirtą turto dalį, atsiranda praktinių pirmiau minėtų nuostatų taikymo sunkumų, visų pirma todėl, kad nelengva atskirti, kada tokia transporto priemonė buvo naudojama privatiems poreikiams, o kada – verslo tikslais. Tais atvejais, kai toks transporto priemonių naudojimas registruojamas, tiek įmonėms, tiek administracijoms tenka papildoma našta, susijusi su registravimu ir jo kontrole. Be to, dėl tų nuostatų taikymo, visų pirma galimai registruojant mažesnę tokių transporto priemonių naudojimą privatiems poreikiams, gali padidėti piktnaudžiavimo arba bandymų sukčiauti PVM rizika.

Šiuo metu Italijai leidžiama nukrypti nuo PVM direktyvos 168 straipsnio ir iki 40 % apriboti teisę atskaityti PVM, kuriuo apmokestinamas transporto priemonės įsigijimas, įskaitant pagal surinkimo ir panašias sutartis apmokėtiną išlaidą, gamybos, įsigijimo Bendrijos teritorijoje, importo, išperkamosios nuomos arba nuomos, keitimo, remonto ar techninės priežiūros išlaidos, taip pat išlaidos, susijusios su prekėmis arba paslaugomis, kurių tiekimas (teikimas) susijęs su transporto priemonėmis ir jų naudojimu, įskaitant tepalus ir degalus, jei ta transporto priemonė naudojama ne tik verslo tikslais. Nukrypti leidžianti nuostata taikoma visoms motorinėms transporto priemonėms (išskyrus žemės ūkio arba miškų ūkio traktorius), kurios paprastai naudojamos keleiviams arba kroviniams vežti keliais, kurių didžiausia

¹ OL L 347, 2006 12 11, p. 1.

leistina masė yra ne didesnė kaip 3,5 tonos ir kuriose su vairuotojo sėdyne yra mažiau negu devynios sėdynės. Tačiau ji netaikoma išlaidoms, susijusioms vien tik su apmokestinamojo asmens verslu. Taip būtų tuomet, kai transporto priemonės yra apmokestinamojo asmens prekių atsargų, kurias jis naudoja vykdydamas savo veiklą, dalis, kai transporto priemonės naudojamos kaip taksi, kai transporto priemonės naudoja vairuotojų rengimo mokyklos mokymui, kai jos yra naudojamos nuomai arba išperkamajai nuomai arba kai jas naudoja prekybos atstovai.

Be to, Italijai leidžiama nukrypti nuo PVM direktyvos 26 straipsnio 1 dalies a punkto ir netaikyti PVM transporto priemonių, įtrauktų į apmokestinamojo asmens veiklai skirtą turtą, naudojimui privatiems poreikiams, kai toms transporto priemonėms taikoma minėta nukrypti leidžianti nuostata.

Leidimą iki 2010 m. gruodžio 31 d. taikyti pirmiau minėtas nukrypti leidžiančias priemones Taryba pirmą kartą suteikė 2007 m. birželio 18 d. Sprendimu 2007/441/EB². Vėliau nukrypti leidžiančių priemonių taikymas Italijos prašymu pratęstas tris kartus: 2010 m. lapkričio 29 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimu 2010/748/ES³ jų taikymas pratęstas laikotarpiui nuo 2011 m. sausio 1 d. iki 2013 m. gruodžio 31 d.; 2013 m. lapkričio 15 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimu 2013/679/ES⁴ – laikotarpiui nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2016 m. gruodžio 31 d.; paskutinį kartą 2016 m. lapkričio 8 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimu 2016/1982/ES⁵ – laikotarpiui nuo 2017 m. sausio 1 d. iki 2019 m. gruodžio 31 d.

Šis Italijos prašymas dar kartą pratęsti nukrypti leidžiančios nuostatos taikymą iki 2022 m. gruodžio 31 d. grindžiamas tomis pačiomis priežastimis kaip ir ankstesni prašymai. Su prašymu pateikiama ataskaita, kurioje peržiūrėtas teisei į atskaitą taikomas procentinis apribojimas, kaip reikalaujama Sprendimo 2007/441/EB 6 straipsnyje.

Iš Italijos pateiktos informacijos matyti, kad dabartinė 40 % norma vis dar tinkama, nes atitinka dabartines Italijos ekonomikos aplinkybes, susijusias su atitinkamų motorinių kelių transporto priemonių naudojimu verslo ir privatiems poreikiams. Italijos ataskaitoje teigiama, kad Italijos ekonomikoje dominuoja labai mažos įmonės: t. y. 99 % Italijos įmonių ir maždaug 5,2 mln. apmokestinamųjų asmenų. Tai rodo, kad valdžios institucijoms sunku patikrinti tokioms labai mažoms įmonėms priklausančių motorinių transporto priemonių naudojimą verslo ir privatiems poreikiams. Labai mažų įmonių dominavimu taip pat pateisinamas supaprastinimo priemonių priėmimas, kad būtų užtikrintas mokesčių prievolių vykdymas.

Italija teigia, kad tos labai mažos įmonės pasiekia minimalią apyvartą ir daugeliu atvejų turi tik vieną darbuotoją, taigi galima daryti prielaidą, kad atitinkamos transporto priemonės privatiems poreikiams naudojamos labai dažnai. Apskaičiuota, kad Italijos apmokestinamieji asmenys įmonių transporto priemones, kurioms taikoma nukrypti leidžianti nuostata, privatiems poreikiams naudoja vidutiniškai apie 60 %. Tai paaiškinama labai mažų įmonių, kurioms priklauso didžioji dauguma Italijoje naudojamų įmonių transporto priemonių, gausa. Be to, didesnės įmonės (kurių apyvarta viršija 5 mln. EUR) sudaro tik 1 % visų įmonių ir savo transporto priemones dažniausiai skiria darbuotojams arba direktoriams kaip priedą prie atlygio. Šiuo atžvilgiu primenama, kad mokesčių nuo tokio priedo prie atlygio privalo sumokėti darbuotojas (arba direktorius), kuriam tas priedas skirtas ir kuris tarnybiniu automobiliu

² OL L 165, 2007 6 27, p. 33.

³ OL L 318, 2010 12 4, p. 45.

⁴ OL L 316, 2013 11 27, p. 37.

⁵ OL L 305, 2016 11 12, p. 30.

teisėtai naudojami asmeniniais ir šeiminiiais tikslais visus metus. Italijos teigimu, didesnių įmonių transporto priemonių naudojimas ne verslo tikslais taip pat sudaro daugiau negu 50 %.

Kad pateisintų 40 % normos tinkamumą, Italija daro papildomą nuorodą į Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimą Byloje C-228/05 *Stradasfalti*⁶, kuriame nustatyta, kad teisės į atskaitą apribojimas, anksčiau Italijoje taikytas išlaidoms, susijusioms su motorinėmis transporto priemonėmis, neatitinka ES teisės aktų. Dėl šio sprendimo Italija turėjo nustatyti prašymų gražinti neatskaitytą PVM teikimo procedūrą. Italijos teisės aktų leidėjas nusprendė, kad mokesčių mokėtojai mokesčių gražinti gali prašyti dviem būdais: arba teikdami analitinį prašymą, t. y. pateikdami įrodymų, kad prašomo gražinimo atskaitos procentinė norma buvo tinkama, arba teikdami prašymą internetu, t. y. naudodami 40 % fiksuotąją gražinimo normą. Italijos teigimu, 95 % gražinimo prašymų pateikti internetu. Jos nuomone, tai patvirtina, kad šios procentinės normos tinkamumą ekonominėms Italijos aplinkybėms pripažįsta pačios suinteresuotosios šalys.

Iš tiesų, norint atskirti, kada įmonės automobilis naudojamas privatiems poreikiams, o kada – verslo tikslais, išlaidos atitinkamam registravimui atlikti būtų neproporcingai didelės, palyginti su galima nauda, kurią visų pirma gauna individualūs prekybininkai ir labai mažos įmonės. Be to, gali kilti teisinių ginčų tarp mokesčių administratorių ir apmokestinamųjų asmenų, taigi būtų papildomų išlaidų.

Galima teigti, kad 40 % norma tinkamai atspindi faktinį tokių transporto priemonių naudojimą verslo tikslais. Iš tiesų, taikant didesnę arba mažesnę normą atsirastų pernelyg didelių nustatytos normos ir faktinio transporto priemonių naudojimo verslo tikslais ir privatiems poreikiams neatitikimų. Ši procentinė norma yra panaši į procentinę normą, kurią taiko kitos valstybės narės.

Sprendimu 2007/441/EB priimtose priemonėse laikomos pakankamu kompromisu tarp priimtų taisyklių ir brangaus, daug laiko užimančio ir iš esmės neefektyvaus registravimo siekiant patvirtinti, kad tam tikras automobilis buvo iš tiesų naudojamas verslo veiklai vykdyti.

Nenumatoma, kad nukrypti leidžiančios priemonės darytų esminį poveikį bendrai Italijos mokesčių pajamų, surenkamų galutiniu vartojimo etapu, sumai. Taip pat nenumatoma, kad jos neigiamai paveiktų Sąjungos nuosavus išteklius iš PVM.

Atsižvelgiant į tai, kas pirmiau išdėstyta, ir į tai, kad ES teisinė sistema ir faktinė padėtis nepasikeitė, prašymas pratęsti nukrypti leidžiančių priemonių taikymą iki 2022 m. gruodžio 31 d. atrodo pagrįstas. Todėl siūloma prašymą patenkinti. Jeigu Italija norėtų prašyti dar kartą pratęsti šį laikotarpį po 2022 m., ji turės pateikti pratęsimo prašymą iki 2022 m. balandžio 1 d. kartu su ataskaita, kurioje peržiūrėtas procentinis apribojimas.

- **Suderinamumas su toje pačioje politikos srityje galiojančiomis nuostatomis**

Panašias nukrypti leidžiančias nuostatas, susijusias su teise į atskaitą, buvo leista taikyti ir kitoms valstybėms narėms.

PVM direktyvos 176 straipsnyje nurodyta, kad Taryba nustato išlaidas, už kurias PVM neatskaitomas. Kol tokios išlaidos nenustatytos, valstybėms narėms leidžiama ir toliau taikyti išimtis, pagal nacionalinę teisę galiojusias 1979 m. sausio 1 d. Remiantis tuo, kas pirmiau

⁶ 2006 m. rugšėjo 14 d. Teismo sprendimas Byloje C-228/05, *Stradasfalti Srl* prieš *Agenzia delle Entrate - Ufficio di Trento*, ECLI:EU:C:2006:578.

nurodyta, yra kelios esamos padėties nekeitimo nuostatos, kuriomis ribojama teisė atskaityti PVM, taikomą įmonių motorinėms transporto priemonėms.

Ankstesnės iniciatyvos nustatyti taisykles, kurių kategorijų išlaidoms gali būti taikomas teisės į atskaitą apribojimas, buvo nesėkmingos⁷. Kol šios taisyklės bus suderintos ES lygmeniu, laikoma, kad tokios nukrypti leidžiančios nuostatos kaip ši yra tinkamos.

Taigi siūlomos priemonės atitinka PVM direktyvos nuostatas.

2. TEISINIS PAGRINDAS, SUBSIDIARUMO IR PROPORCINGUMO PRINCIPAI

• Teisinis pagrindas

Vienintelis galimas teisinis pagrindas – PVM direktyvos 395 straipsnis.

• Subsidiarumo principas (neišimtinės kompetencijos atveju)

Atsižvelgiant į PVM direktyvos nuostatą, kuria grindžiamas pasiūlymas, šis pasiūlymas priklauso išimtinai Europos Sąjungos kompetencijai. Todėl subsidiarumo principas netaikomas.

• Proporcingumo principas

Šis sprendimas yra susijęs su valstybei narei jos pačios prašymu suteiktu leidimu ir nėra įpareigojamojo pobūdžio.

Atsižvelgiant į ribotą nukrypti leidžiančios nuostatos taikymo sritį, speciali priemonė yra proporcinga siekiamam tikslui – supaprastinti mokesčių surinkimą ir užkirsti kelią tam tikrų formų mokesčių slėpimui ar vengimui. Visų pirma, kadangi įmonės gali pasinaudoti galimybe deklaruoti ne visas prievoles, o mokesčių administratoriams tektų kilometražo tikrinimo našta, taikant 40 % apribojimą būtų supaprastinta PVM surinkimo procedūra, užkertamas kelias mokesčių slėpimui, be kita ko, atliekant neteisingą registravimą.

• Priemonės pasirinkimas

Siūloma priemonė – Tarybos įgyvendinimo sprendimas.

Pagal PVM direktyvos 395 straipsnį nukrypti nuo bendrų PVM taisyklių galima tik tada, kai tai vieningai leidžia Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu. Tarybos įgyvendinimo sprendimas yra tinkamiausia priemonė, nes jis gali būti skirtas atskirai valstybei narei.

3. EX POST VERTINIMO, KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

• Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis

Konsultacijų su suinteresuotosiomis šalimis nebuvo. Šis pasiūlymas yra pagrįstas Italijos pateiktu prašymu ir skirtas tik šiai konkrečiai valstybei narei.

⁷ COM(2004) 728 *galutinis*. Tarybos direktyvos, iš dalies pakeičiančios Direktyvą 77/388/EEB siekiant supaprastinti pridėtinės vertės mokesčio prievolės vykdymą, pasiūlymas (OL C 24, 2005 1 29, p. 10), atsiimtas 2014 m. gegužės 21 d. (OL C 153, 2014 5 21, p. 3).

- **Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas**

Nepriklausomo tyrimo neprireikė.

- **Poveikio vertinimas**

Pasiūlymas skirtas apmokestinimo PVM procedūrai supaprastinti ir PVM slėpimui išvengti. Todėl jis galimai darys teigiamą poveikį tiek įmonėms, tiek administratoriams. Italija nurodė, kad nukrypti leidžiančios priemonės yra tinkamiausias sprendimas. Tos priemonės yra panašios į kitas anksčiau arba dabar kitoms valstybėms narėms suteiktas nukrypti leidžiančias nuostatas.

- **Pagrindinės teisės**

Pasiūlymas nedaro poveikio pagrindinių teisių apsaugai.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Pasiūlymas neturės neigiamo poveikio ES biudžetui.

5. KITI ELEMENTAI

- **Įgyvendinimo planai ir stebėseną, vertinimas ir ataskaitų teikimo tvarka**

Pasiūlyme numatytos laikino galiojimo sąlygos terminas – 2022 m. gruodžio 31 d.

Jeigu Italija manytų, kad nukrypti leidžiančių priemonių taikymą po 2022 m. būtina pratęsti, ne vėliau nei 2022 m. balandžio 1 d. kartu su pratęsimo prašymu Komisijai turėtų būti pateikta ataskaita, kurioje peržiūrėta taikoma procentinė norma.

Pasiūlymas

TARYBOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIMAS

kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2007/441/EB, leidžiantis Italijos Respublikai taikyti priemones, nukrypstančias nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 26 straipsnio 1 dalies a punkto ir 168 straipsnio

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvą 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos⁸, ypač į jos 395 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

- (1) Direktyvos 2006/112/EB 168 straipsniu nustatoma apmokestinamųjų asmenų teisė atskaityti pridėtinės vertės mokestį (PVM), taikomą tiems asmenims tiekiamoms prekėms ir teikiamoms paslaugoms, jei jos naudojamos jų apmokestinamiesiems sandoriams. Tos direktyvos 26 straipsnio 1 dalies a punkte nustatyta, kad veikai skirto turto dalies naudojimas apmokestinamojo asmens arba jo darbuotojų privatiems poreikiams arba, platesne prasme, ne verslo tikslais laikomas paslaugų teikimu už atlygį;
- (2) Tarybos sprendimu 2007/441/EB⁹ Italijai leidžiama iki 40 % apriboti teisę į PVM atskaitą pagal Direktyvos 2006/112/EB 168 straipsnį, kai PVM apmokestinamos tam tikros tam tikrų motorinių kelių transporto priemonių, kurios naudojamos ne vien verslo reikmėms, išlaidos. Be to, transporto priemonių, kurioms taikomas tas 40 % apribojimas, atveju Italijos prašoma atleisti apmokestinamuosius asmenis nuo prievolės laikyti, kad šių transporto priemonių naudojimas privatiems poreikiams būtų laikomas paslaugų teikimu už atlygį pagal Direktyvos 2006/112/EB 26 straipsnio 1 dalies a punktą. Sprendimas 2007/441/EB, kurio galiojimas pratęstas kelis kartus, nustos galioti 2019 m. gruodžio 31 d.;
- (3) raštu (jį Komisija užregistravo 2019 m. balandžio 12 d.) Italija paprašė leidimo dar vienam laikotarpiui iki 2022 m. gruodžio 31 d. toliau taikyti nukrypti leidžiančias priemones, kurias leista taikyti Sprendimu 2007/441/EB (toliau – nukrypti leidžiančios priemonės);
- (4) pagal Direktyvos 2006/112/EB 395 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą Komisija 2019 m. gegužės 13 d. raštu pranešė kitoms valstybėms narėms apie Italijos prašymą. 2019 m. gegužės 14 d. raštu Komisija pranešė Italijai turinti visą informaciją, kuri yra būtina prašymui įvertinti;

⁸ OL L 347, 2006 12 11, p. 1.

⁹ 2007 m. birželio 18 d. Tarybos sprendimas 2007/441/EB, leidžiantis Italijos Respublikai taikyti priemones, nukrypstančias nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 26 straipsnio 1 dalies a punkto ir 168 straipsnio (OL L 165, 2007 6 27, p. 33).

- (5) prie prašymo Italija pridėjo ataskaitą Komisijai, kurioje peržiūrėtas teisei atskaityti PVM taikomas procentinis apribojimas, kaip reikalaujama Sprendimo 2007/441/EB 6 straipsnyje. Remiantis šiuo metu turima informacija, Italijos nuomone, dabartinė 40 % norma vis dar yra pagrįsta. Be to, Italija teigia, kad reikalavimo į apskaitą įtraukti PVM, taikomą motorinių transporto priemonių naudojimui privatiems poreikiams, sustabdymas iki tos 40 % ribos vis dar būtinas siekiant užtikrinti, kad priemonė būtų išsami ir nuosekli. Taip būtų užkirstas kelias dvigubam apmokestinimui. Tos nukrypti leidžiančios priemonės grindžiamos poreikiu supaprastinti PVM surinkimo procedūrą ir išvengti mokesčių slėpimo atliekant neteisingą registravimą ir pateikiant suklastotas mokesčių deklaracijas;
- (6) šių nukrypti leidžiančių priemonių taikymas turėtų būti pratęsimas tokiam laikotarpiui, kurio reikia siekiant įvertinti jų veiksmingumą ir procentinės normos tinkamumą. Todėl Italijai turėtų būti leidžiama toliau taikyti priemones iki 2022 m. gruodžio 31 d.;
- (7) kad, Italijos nuomone, būtinų nukrypti leidžiančių priemonių taikymą būtų galima pratęsti po 2022 m., turėtų būti nustatytas prašymo gauti tokį leidimą terminas. Turėtų būti reikalaujama, kad prie tokio prašymo pratęsti taikymą Italija pridėtų ataskaitą, kurioje peržiūrėtas teisei atskaityti PVM taikomas procentinis apribojimas;
- (8) nukrypti leidžiančios priemonės turės tik nedidelį poveikį bendrai galutinio vartojimo etapu surenkamų mokesčių sumai ir neturės neigiamo poveikio Sąjungos nuosaviems ištekliams iš PVM;
- (9) todėl Sprendimas 2007/441/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sprendimas 2007/441/EB iš dalies keičiamas taip:

- (1) 6 straipsnis pakeičiamas taip:

„6 straipsnis

Prašymas dėl šiame sprendime numatytų nukrypti leidžiančių priemonių taikymo laikotarpio pratęsimo Komisijai pateikiamas iki 2022 m. balandžio 1 d. Su tokiu prašymu pateikiama ataskaita, kurioje peržiūrėtas procentinis apribojimas, kuris remiantis šiuo sprendimu taikomas teisei atskaityti PVM.“;

- (2) 7 straipsnis pakeičiamas taip:

„7 straipsnis

Šis sprendimas nustoja galioti 2022 m. gruodžio 31 d.“

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Italijos Respublikai.

Priimta Briuselyje

*Tarybos vardu
Pirmininkas*